

[Forsvarsministeren.]

gæld vil saa andre Numre, som ikke har fremsat saadant Ønske, blive fritaget derfor. I den samme Paragraf nedlægges der et Forbud mod frivillige Korps. Det er ogsaa et af de Problemer, som har vakt Lidenskaberne baade i Offentligheden og i Folketinget, men jeg ønsker her at sige, som jeg sagde i Folketinget, at dette er en Konsekvens af den principielle Opfattelse, som begge Regeringspartierne har haft paa dette Omraade. Det bør fastsættes i Lovgivningen, hvorledes Militæruddannelsen skal finde Sted, og i hvilket Omfang den skal finde Sted, og den bør ske ved Statsforanstaltning helt igennem og ikke være afhængig af stærkere eller svagere Agitation fra private Sammenslutningers Side.

Vi har ved at indsætte den særlige Bestemmelse i § 88 om en frivillig Uddannelse til Militærtjeneste ved selve Hærens Afdelinger imødekommet en personlig Trang, som der kan være hos mange Medborgere til at stille sig til Disposition for deres Land ved at melde sig frivilligt, dersom de ikke bliver indkaldt til Militærtjeneste og i øvrigt anses for tjenstdygtige. Vi har ønsket at imødekomme et saadant Ønske, hvor det kan findes, men ønsker altsaa samtidig at slaa fast, at en saadan frivillig Uddannelse bør foregaa efter Hærens almindelige Regler og inden for Hærens Afdelinger.

Hærens Normalbudget bliver efter Nyordningen paa 26 380 000 Kr., men man maa herved tage i Betragtning, at Driftsbudgettet fremtidig fritages for at afholde en Udgift paa ca. 200 000 Kr., som hidtil skulde afholdes af Driftsbudgettet til Ventepenge og Pensioner, foraarsaget af 1932-Ordningen.

Ser man paa Normalbudgettet, vil man konstatere, at der til den ordinære Materielanskaffelse er afsat 2 Mill. Kr. om Aaret. Det vil imidlertid ikke forslaa til inden for et rimeligt Aaremaal at skaffe det Materiel, som vi mener, det er nødvendigt at skaffe til Hæren for at gøre den tidssvarende udrustet, og vi havde derfor oprindeligt fra Regeringens Side foreslaaet en ekstra Bevilling paa 2 Mill. Kr. om Aaret i 5 Aar, altsaa i alt 10 Mill. Kr. ekstraordinært til dette Materiel. Jeg gør opmærksom paa, at man i Folketinget under Udvalgsforhandlingerne har ændret det oprindelige Forslag, saa at de 10 Mill. Kr., som bevilges ekstraordinært, kan bruges i et kortere Aaremaal. Regeringen kan derved paa rimelig Maade fremskynde Materielanskaffelserne og søge dem tilvejebragt inden for et kortere Aare-

maal end de 5 Aar, man oprindeligt havde tænkt sig.

Jeg understreger, at netop paa dette Punkt betyder Regeringsforslaget en væsentlig Forbedring, idet der i Henhold til den nu bestaaende Lov kun haves ca. 1 Mill. Kr. om Aaret til Raadighed til Materielanskaffelser. Naar man maa regne med, at der til de rimelige Materielanskaffelser, som er nødvendige efter Regeringsforslaget, er Brug for en Snes Millioner Kroner i Løbet af 5 Aar, vil man kunne se, at med 1 Mill. Kr. om Aaret vilde det tage en fuldkommen urimelig Tid at skaffe det nødvendige Materiel. Der foregaar altsaa ved den nye Materielkonto, som er tilvejebragt paa det ordinære Budget, tillige med de ekstraordinære Bevillinger, som er foreslaaet af Regeringen, en meget væsentlig Forbedring af hele dette Forhold.

Hvad Lovforslaget om Ændringer i Søværnets Ordning angaar, har Søværnsordningen i endnu højere Grad end Hærordningen lidt under, at der ikke i 1932 stilledes de fornødne Midler til Raadighed til at gennemføre Ordningen paa den Maade, som var forudsat dels i Lovens Tekst, dels i Bemærkningerne til Lovforslaget. I Bemærkningerne til det Lovforslag, som resulterede i Loven af 1932, regnede man med, at der for det opstillede Budget skulde kunne holdes en Flaade paa 9 Torpedobaade og 7 Undervandsbaade, altsaa i alt 16 mindre Enheder, hvorimod der ikke i Budgettet var afsat særlige Midler til Fornyelse af Artilleriskibene. Hvis imidlertid 1932-Ordningen for Søværnets Vedkommende skulde fortsættes uforandret endnu i en Aarrække, vilde det betyde, at Antallet af Skibsenheder vilde komme til at ligge betydeligt under de forudsatte 16 Skibe, som jeg lige har nævnt, og da vi i Regeringen og i Regeringspartierne er af den Opfattelse, at vi her er ved et Minimum af Enheder, naar der skal være Tale om at kunne udføre den nødvendige Vagttjeneste og Neutralitetstjeneste i vore Farvande, maatte det være vor Opgave at søge at rette 1932-Ordningen op først og fremmest paa dette Punkt.

Regeringsforslaget indeholder ingen Bevillinger til en Fornyelse af Artilleriskibene. Et Artilleriskib af moderne Format vilde med den Panserbeskyttelse, som der i vore Dage maa regnes med, ogsaa mod Luftangreb, og med den Armering, der maatte være Tale om, sikkert komme paa ca. 6 000 Tons og vilde da komme til at koste ca. 25 Mill. Kr. pr. Skib. Det er jo et af de